

**Núm. de Protocol: SS-012-2/95**

**S E N T E N C I A   N U M .   9 6 - 3 8**

**PARTS:**

**Apel.lant: CASS**

Representant: Sra. M.A.F.  
Advocat: Despatx A.

**Apel.lada: Sr. N.R.**

Representant: Sra. C.S.M.  
Advocat: Sr. S.R.

**COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:**

**President:** M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

**Magistrats:** M.I. Sr. Bernard Plagnet  
M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 6 de setembre de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-012-2/95.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Albert Andrés Pereira**, el qual expressa el parer del Tribunal.

## A N T E C E D E N T S     D E     F E T

1.- La sentència de data 8 de febrer de 1996 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va estimar parcialment la demanda formulada pel Sr. N.R. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, anul·lant la resolució d'aquest organisme de data 28 de febrer de 1995, confirmatòria d'altra anterior de 18 de gener del mateix any, i declarant que l'agent té dret a que li sigui reconegut un percentatge d'invalidesa per accident de treball del 52%.

2.- En considerar-se agreujada la defenent amb aquesta resolució, va presentar recurs d'apel·lació el 4 de març de 1995, el qual fou formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 29 de març següent. En el seu recurs, la Caixa Andorrana de Seguretat Social argumenta en primer lloc que la demanda inicialment presentada per l'actor presenta greus defectes de forma que fan impossible copsar adequadament l'abast de les seves pretensions. En segon lloc, considera que la sentència apel·lada ha valorat les lesions que l'interessat pateix al raquis lumbar sense que aquesta qüestió hagués estat degudament plantejada per les parts, de manera que el Tribunal a quo havia de fer ús de la facultat que li atorga l'article 29 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, i concedir un nou termini d'al·legacions sobre aquest punt. En darrer terme, afirma que l'esmentada lesió al raquis lumbar no és conseqüència de l'accident de treball objecte d'aquest procés.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat per la Caixa Andorrana de Seguretat Social se'n va donar trasllat a la representació del Sr. N.R., la qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 22 d'abril de 1996, en el qual sol·licita la seva desestimació, entenent que la sentència impugnada ha realitzat una adequada valoració de les proves practicades a la instància i una correcta interpretació de les normes aplicables al cas, si bé considera que el percentatge d'invalidesa que li ha estat reconegut ha de ser augmentat amb el 20% que correspon a l'element professional.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els corresponents escrits, en els quals van donar per reproduïts els arguments que havien exposat en els escrits d'al·legacions anteriorment presentats.

## F O N A M E N T S   D E   D R E T

**Primer.-** La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons ho disposa l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

**Segon.-** Com a qüestió prèvia convé delimitar de forma adequada l'objecte del present recurs i, en aquest sentit, ha de considerar-se exclosa del mateix la pretensió que formula la representació del Sr. N.R. per tal de que s'incrementi en un 20% el percentatge d'invalidesa que li ha estat reconegut per la sentència apel.lada, ja que aquesta petició resulta incongruent amb la seva situació processal com a part apel.lada, ja que, en haver consentit la decisió recorreguda, es troba lògicament limitada a sol.licitar la confirmació d'aquesta.

L'àmbit de l'apel.lació ha de quedar, en conseqüència, limitat a l'examen de les qüestions que planteja el recurs formulat per la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

**Tercer.-** Afirmar la recurrent que l'escrit inicial de demanda presenta evidents defectes de forma que produeixen una indeterminació tant del contingut de la pretensió de l'agent com de les consideracions mèdiques en que aquella es fonamenta.

Aquesta qüestió ha de ser resolta a la vista de l'article 34 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, que enumera els requisits que ha de comprendre la demanda en la seva qualitat d'escrit rector del procés. La finalitat d'aquesta regulació detallada no és altra que la d'assegurar que la part demandada tingui un adequat coneixement de l'abast de les pretensions que es formulen en contra seva i, al mateix temps, permetre que el tribunal pugui examinar amb la necessària concreció els elements fàctics i jurídics de l'acció que s'exercita.

En aquest cas, si bé la demanda presenta un caràcter òbviament esquemàtic, això no impedeix deduir del seu contingut que l'agent es troba en desacord amb el percentatge d'invalidesa que li ha reconegut la CASS, i sol.licita que sigui augmentat fins a un 100%. En conseqüència, la demandada

ha pogut conèixer en la mesura necessària la naturalesa i l'abast de la pretensió de l'interessat, per la qual cosa, en no apreciar-se l'existència de cap tipus d'indefensió, no procedeix revocar la sentència apel·lada per aquesta causa.

**Quart.-** A idèntica conclusió cal arribar pel que fa a la necessitat de que el Tribunal a quo obrís un nou termini d'al·legacions sobre l'existència de lesions en el raquis lumbar, en aplicació de l'article 29 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal. Atès que la pretensió de l'agent es referia al grau d'invalidesa que havia de ser-li globalment reconegut, i que el dictamen dels perits ja feia referència a aquest punt, no es pot considerar que la Batllia hagi jutjat fora dels límits que suposen les respectives pretensions de les parts, cosa que hauria fet necessària la prèvia audiència d'aquestes, d'acord amb el que disposa el precepte abans esmentat.

**Cinquè.-** Pel que fa al fons de la qüestió litigiosa, cal tenir en compte que el dictamen pericial arriba a conclusions ben diferents de les que adopta la resolució administrativa impugnada, especialment pel que fa a l'origen de les lesions que pateix l'interessat, que la CASS atribueix a un accident de treball, mentre que els metges informants els atorguen un caràcter reumatològic. Tanmateix, com bé diu la sentència apel·lada, la interdicció de la *reformatio in peius* fa impossible una revisió en aquest punt dels actes impugnats.

Els informes que consten a l'expedient administratiu són coincidents, però, en el fet de que l'actor pateix una espondiloartritis anquilosant que interessa tant el segment dorsal com el lumbar del raquis (folis 33, 34 i 37). Aquesta patologia, que no havia estat tractada anteriorment, es va veure descompensada com a conseqüència de l'accident de treball que l'interessat va patir el 4 d'octubre de 1993, segons afirmen els serveis mèdics de la CASS ( foli 39).

En conseqüència, si es parteix del fet que la malaltia no havia donat cap expressió clínica amb anterioritat al moment de l'accident laboral, resulta raonable concloure - tal i com ho fa la sentència impugnada- que l'agreujament de la patologia inicial és imputable al propi accident, sense que pugui distingir-se entre l'afectació del raquis cervical i del lumbar, que els perits consideren unitàriament, encara que valorin per separat el percentatge corresponent a un i altre.

Per tot això, la sentència recorreguda ha de ser confirmada íntegrament.

## D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

**-Desestimar** el recurs d'apel·lació que formula la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència dictada per la Secció Administrativa de la Batllia el 8 de febrer de 1996, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

**NOTIFICACIO:**

La present sentència ha estat notificada a les  
parts compareixents.....  
.....  
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré